

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Podpůrně, pro případ, že by Tribunál měl mít za to, že napadené rozhodnutí je v důsledku použití nesprávného úředního jazyka žalovaným právně nicotné a žaloba na platnost by tudíž byla vzhledem k nedostatku předmětu nepřipustná, žalobkyně navrhuje, aby Tribunál

— určil, že napadené rozhodnutí je právně nicotné;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba spočívá na devíti důvodech, které jsou v podstatě totožné nebo podobné žalobním důvodům uplatněným ve věci T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB.

Žaloba podaná dne 28. června 2022 – Deutsche Bank v. SRB

(Věc T-398/22)

(2022/C 380/12)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Bank AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: H. Berger und M. Weber, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 11. dubna 2022 o výpočtu příspěvků předem na rok 2022 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/2022/18), včetně jeho příloh, v rozsahu, v němž se napadené rozhodnutí a jeho přílohy I, II a III týkají částky, kterou musí žalobkyně uhradit,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: rozhodnutí porušuje povinnost uvést odůvodnění podle čl. 296 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 1 a 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i základní právo na účinnou soudní ochranu podle čl. 47 odst. 1 Listiny, neboť odůvodnění obsahuje četné nedostatky, zejména pokud žalovaný mnohokrát využívá prostoru pro posouzení, který mu právo poskytuje, nezveřejňuje údaje týkající se ostatních institucí a soudní přezkum rozhodnutí je prakticky nemožný.
2. Druhý žalobní důvod: rozhodnutí porušuje článek 4 prováděcího nařízení (EU) 2015/81⁽¹⁾ ve spojení s články 69 a 70 nařízení (EU) č. 806/2014⁽²⁾, jakož i články 16, 17, 41 a 52 Listiny, jelikož žalovaný určil roční cílovou úroveň na rok 2022 ve výši 14 253 573 821,46 euro; podpůrně, články 69 a 70 nařízení (EU) č. 806/2014 porušují právo vyšší právní síly.
3. Třetí žalobní důvod: články 6, 7 a 9, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63⁽³⁾ porušují právo vyšší právní síly zejména z důvodu, že porušují zásadu vyměření příspěvku na základě rizika, zásadu proporcionality a požadavek úplného zohlednění skutkového stavu.

4. Čtvrtý žalobní důvod: rozhodnutí porušuje svobodu podnikání žalobkyně podle článku 16 Listiny a zásadu proporcionality, jelikož multiplikátory pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu neodpovídají značně vysoké schopnosti žalobkyně absorbovat ztrátu a značně nízkému riziku čerpání prostředků z Jednotného fondu v případě, že bude žalobkyně v krizové situaci.
5. Pátý žalobní důvod: rozhodnutí porušuje články 16 a 20 Listiny, jakož i zásadu proporcionality a právo na řádnou správu z důvodu zjevných pochybení při výkonu některých diskrečních pravomocí žalovaným.
6. Šestý žalobní důvod: čl. 20 odst. 1 první a druhá věta nařízení v přenesené pravomoci porušuje čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU (*) a zásadu vyměření příspěvku na základě rizika.

-
- (¹) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).
- (³) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).
- (⁴) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žaloba podaná dne 28. června 2022 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale v. SRB

(Věc T-399/22)

(2022/C 380/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (zástupci: H. Berger a M. Weber, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 11. dubna 2022 o výpočtu příspěvků předem na rok 2022 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/2022/18), včetně jeho příloh, v rozsahu, v němž se napadené rozhodnutí a jeho přílohy I, II a III týkají částky, kterou musí žalobkyně uhradit,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Podpůrně, pro případ, že by Tribunál měl připustit, že napadené rozhodnutí z právního hlediska z důvodu použití nesprávného úředního jazyka žalovaným neexistuje, a že by tedy žaloba na neplatnost byla z důvodu bezpředmětnosti nepřijatelná,

- určil, že napadené rozhodnutí je právně nicotné v rozsahu, v němž se týká žalobkyně,

- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.